

Ngày 17/9/2023

CHÚA NHẬT XXIV THƯỜNG NIÊN - Năm A

Hc 27,30 – 28,7 - Rm 14,7-9 - Mt 18,21-35

³⁴ “Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông. ³⁵ Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình.” (Mt 18,34-35)

Bài Suy Gẫm số 74. Điểm 1: Sự Chịu Đựng Lẫn Nhau Là Cần Thiết.

Một ông chủ đã tha món nợ mười ngàn yến vàng cho một trong những đầy tớ của ông, vì anh đã xin khất một thời gian; ông hết sức ngạc nhiên khi người ta tới báo với ông rằng, anh ta đã tống ngục một trong những người bạn, đã nợ anh một trăm quan tiền, mặc dù anh này cũng đã van xin được hoãn nợ một thời gian. Ông chủ cho đòi tên đầy tớ và nói: “*Tên đầy tớ độc ác kia, ... người không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót người sao?*” (Mt 18,23-35). Thiên Chúa đã tha cho Anh (Chị) Em một khoản nợ lớn, và Người cũng mong đợi Anh (Chị) Em cũng tha cho những Anh (Chị) Em trong cộng đoàn, đang mắc nợ Anh (Chị) Em.

Không thể có nhiều người sống chung với nhau mà lại không cảm thấy khổ sở vì tha nhân. Người này thì khó tính, người khác thì ngược lại; một người có những điều bộ khả ố, người khác thì có đầu óc thô lậu; có người thì quá kín đáo và hay che giấu, người khác lại thích nói huých toẹt điều họ nghĩ; người kia thì xuềnh xoàng, người khác thì có óc chỉ trích.

Hiếm khi thấy những tính khí, những đầu óc khác biệt nhau như vậy, mà lại không gây khó khăn cho nhau giữa các anh em; và nếu không có ơn Thiên Chúa trợ giúp thì hầu như vô phương để những người ấy chịu đựng lẫn nhau, và để đức bác ái không bị tổn thương trầm trọng.

Nhưng phương thế để duy trì sự hiệp nhất trong cộng đoàn, bất chấp tính tình đa dạng như thế, là chịu đựng trong tình bác ái những khuyết điểm của nhau, là sẵn sàng tha thứ cho người khác như chúng ta muốn họ cũng tha thứ cho chúng ta; đó là điều mà chúng ta đương nhiên cam kết, khi chúng ta chọn vào sống trong Dòng. Hãy suy nghĩ chín chắn về điều này, ngay hôm nay, và trong suốt cuộc đời Anh (Chị) Em.

Ngày 18/9/2023

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXIV Thường Niên

1Tm 2,1-8 - Lc 7,1-10

² Một viên đại đội trưởng kia có người nô lệ bệnh nặng gần chết. Ông ta yêu quý người ấy lắm. ³ Khi nghe đồn về Đức Giê-su, ông cho mấy kỳ mục của người Do-thái đi xin Người đến cứu sống người nô lệ của ông. (Lc 7,2-3)

Bài Suy Gẫm số 9. Điểm 1: Đức Tin Biến Sự Vâng Phục Thành Đặc Điểm Của Tu Sĩ.

Theo lời kể của đoạn Tin Mừng ngày hôm nay, một viên đại đội trưởng có người nô lệ đang bị bệnh, đã xin Chúa Giê-su Ki-tô đến chữa bệnh cho anh ta (Lc 7,2-3). Tuy nhiên, sau đó, ông quan này nghĩ Chúa Giê-su không phải mất công vô ích như thế, rằng Người chỉ cần ra lệnh cho người đầy tớ khỏi bệnh, là hẳn sẽ được lành ngay; viên đại đội trưởng liền tự mình đi gặp Đấng Cứu Chuộc để xin Người chỉ cần nói một lời thì đủ để chữa lành bệnh nhân. Khâm phục lòng tin của ông, Chúa Giê-su nói Người chưa từng gặp ai có lòng tin mạnh mẽ như thế trong toàn cõi Israel (Mt 8,8-10).

Viên đại đội trưởng này cho ta thấy sự tuyệt vời của đức vâng phục, khi được đức tin linh hoạt và nâng đỡ. Thật vậy, những ai vâng lời các Bề trên mình, với ý thức rằng mình đang vâng lời chính Thiên Chúa, thì đã nâng sự vâng phục của mình lên đỉnh cao, nhờ cái nhìn đức tin này, đến nỗi vâng lời trở thành một sự tôn thờ cao quý nhất mà người ta có thể làm được ở thế gian này; bởi nhân đức này hướng trực tiếp đến Thiên Chúa, Đấng ẩn mặt dưới dạng một con người yếu đuối và phải chết, nhưng được mặc lấy quyền uy của Thiên Chúa. Viên đại đội trưởng đã hành động như thế, cho dầu ông chỉ thấy Đức Ki-tô qua vẻ bề ngoài của một con người bình thường; ông tin chắc rằng để làm những phép lạ cùng loại như việc chữa lành gia nhân của ông, Chúa Giê-su phải có uy quyền như Thiên Chúa, nghĩa là Người cũng chính là Thiên Chúa thật.

Anh (Chị) Em có vâng phục trong tâm tình này, với cái nhìn tinh tuyền và đơn sơ không? Khi vâng lời, Anh (Chị) Em có thấy Thiên Chúa ẩn mình dưới hình ảnh của một người không? Anh (Chị) Em có nhớ rằng con người này chỉ có thể ra lệnh cho Anh (Chị) Em là do quyền năng của Thiên Chúa đang hiện diện nơi người ấy không? Cái nhìn đức tin này có là lý do duy nhất khiến Anh (Chị) Em tuân phục cách chóng vánh và như mù không? Chỉ nhờ lý do duy nhất này, Anh (Chị) Em mới có thể gạt bỏ được mọi toan tính người phàm trong cách vâng lời của mình.

Ngày 19/9/2023

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXIV Thường Niên

1Tm 3,1-13 - Lc 7,11-17

¹² Đức Giê-su đến gần cửa thành, đang lúc người ta khiêng một người chết đi chôn, người này là con trai duy nhất, và mẹ anh ta lại là một bà góa. Có một đám đông trong thành cùng đi với bà. (Lc 7,12)

Bài Suy Gẫm số 68. Điểm 1: Những Kẻ Đang Có Nguy Cơ Mất Tinh Thần Của On Gọi.

Bài Tin Mừng hôm nay thuật lại việc người ta khiêng một thanh niên đi chôn, con của một bà góa ở thành Naim (Lc 7,12). Bài này rất khéo mô tả hình ảnh của những người đã mất tinh thần của ơn gọi trong bậc sống của mình.

Người chết này là một thanh niên; tuổi trẻ của cậu là hình ảnh của những Anh (Chị) Em nào mà lòng đạo đức chưa bén rễ sâu (Mt 13,21), và tâm hồn chưa kiên định làm điều tốt; điều đó khiến các tu sĩ ấy tin chắc – nhưng thiếu cơ sở, – rằng họ sẽ có thể dễ dàng được cứu rỗi ở một nơi khác; rằng họ đã thoát khỏi các dịp xấu khá lâu và nếu có gặp, thì họ sẽ đủ sức để không sa ngã.

Khi người ta đau bệnh mà không hay biết, hoặc tin rằng mình có thể tự chữa, mà không cần thuốc men, người ta sẽ mau chết thôi. Đó là những gợi ý mà ma quỷ thường gieo nơi những ai gặp loại cám dỗ này, cho những kẻ không chịu tuân theo lời chỉ bảo của các Bề trên: những kẻ ấy tự đặt mình vào tình huống cùng cực đến nỗi bệnh của họ thành nan y, và họ sẽ không thể không rời bỏ ơn thiên triệu đã theo.

Có khi nào Anh (Chị) Em đã hoặc đang rơi vào tình trạng khốn khổ này chăng? Nếu có, hãy than vãn trước mặt Thiên Chúa và khẩn khoản xin Người sớm kéo Anh (Chị) Em ra khỏi đó, vì phải kê thuốc chữa ngay.

Ngày 20/9/2023

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXIV Thường Niên

1Tm 3,14-16 - Lc 7,31-35

³³ *“Thật vậy, ông Gio-an Tẩy Giả đến, không ăn bánh, không uống rượu, thì các ông bảo: ‘Ông ta bị quỷ ám.’” (Lc 7,33)*

Bài Suy Gẫm số 2. Điểm 2: Đời Sống Gương Mẫu Của Thánh Gioan.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su Ki-tô hết lời ca ngợi thánh Gioan. Người nói rằng *“ông sống trong hoang địa, rằng ông không phải là cây sậy bị gió phát phơ”* (Mt 11,7), nghĩa là ông luôn luôn tiếp tục việc ăn năn đền tội mà ông đã khởi xướng; ông *“không mặc lụa là gấm vóc”* (Mt 11,8), vì như Thánh Mátthêu nói, ông *“mặc áo lông lạc đà và thắt lưng bằng dây da”* (Mt 3,4). Chúa Giê-su Ki-tô cũng nói thêm rằng thánh Gioan *“không ăn bánh và không uống rượu”* (Lc 7,33); quả vậy, Tin Mừng thánh Mátthêu còn nói ông *“sống chỉ bằng châu chấu và mật ong rừng”* (Mt 3,4); Chúa Giê-su Ki-tô thêm rằng *“chưa từng có ngôn sứ nào cao trọng hơn thánh Gioan Tẩy Giả”* (Mt 11,11).

Hãy thử nghĩ xem tại sao Chúa Giê-su Ki-tô dành cho thánh Gioan từng ấy lời ca ngợi? Đó là để khiến dân chúng tuân theo giáo thuyết của thánh nhân, và để họ hiểu rằng điều mà thánh nhân nói về Người sau này là chân thật; rằng Thánh Gioan được Thiên Chúa sai đến để chuẩn bị các tâm hồn đón nhận Chúa Giê-su Ki-tô, hầu hưởng lợi nhờ giáo huấn của Người. Là vị tiên hô của Thiên Chúa, thánh Gioan, bằng sự ẩn dật, kinh nguyện và việc đền tội, đã bắt đầu thực hành những điều mà ông muốn dạy người khác, nhằm tự chuẩn bị tâm hồn để đón nhận sự viên mãn của Thần Khí Thiên Chúa và làm tròn thừa tác vụ của mình.

Bởi Anh (Chị) Em có nhiệm vụ dọn tâm hồn người khác đón Chúa Giê-su Ki-tô ngự đến, trước tiên, Anh (Chị) Em phải chuẩn bị tâm hồn của mình sao cho đầy tràn lòng nhiệt thành, để cho lời nói của Anh (Chị) Em được hiệu nghiệm đối với những người mà Anh (Chị) Em đang dạy.

Ngày 21/9/2023

Thánh Mátthêu, Tông Đồ, Tác Giả Sách Tin Mừng
Ep 4,1-7.11-13 - Mt 9,9-13

⁹ *Một hôm, Đức Giê-su đi ngang qua trạm thu thuế, thì thấy một người tên là Mát-thêu đang ngồi ở đó. Người bảo ông : “Anh hãy theo tôi!” Ông đứng dậy đi theo Người. (Mt 9,9)*

Bài Suy Gẫm số 167. Điểm 1: Thánh Mátthêu Mau Lẹ Đi Theo Chúa Giê-su Ki-tô.

Cái đáng ngưỡng mộ nhất trong cuộc đời của thánh Mátthêu, là ngài đã trung thành đi theo Chúa Giê-su Ki-tô, ngay khi được Người gọi. Ngài làm nghề thu thuế cho hoàng đế, tại Capharnaum, một thành phố của Galilêa. Một hôm, Chúa Giê-su Ki-tô đến đó rao giảng Tin Mừng; khi đi ngang qua trạm thu thuế, thấy ngài đang ngồi ở đó, Người bảo: *“Anh hãy theo tôi!” Ông đứng dậy đi theo Người. (Mt 9,9).*

Để tỏ bày niềm vui và lòng biết ơn đã được hoán cải, ngài đã mời Chúa Giê-su dùng bữa tại nhà ngài, *“có nhiều người thu thuế và người tội lỗi kéo đến, cùng ăn với Người và các môn đệ” (Mt 9,10);* theo thánh Giêrônimô, hạng người này được Chúa Giê-su hoán cải.

Sự trở lại của thánh Mátthêu thật lạ thường; nó là một dấu chỉ của sức mạnh của ân sủng, và của những hiệu quả nó mang lại cho một linh hồn. Quả thật, lời nói của Chúa Giê-su Ki-tô có tác dụng, khi Người kêu gọi các Tông Đồ; nhưng vì đa số họ đều là những ngư phủ nghèo, nên chuyện họ mau mắn đi theo Chúa Giê-su Ki-tô, không gây ngạc nhiên lắm; trong khi ngược lại, thánh Mátthêu có tài sản và mức sống sung túc.

Anh (Chị) Em có mau mắn đi theo Chúa Giê-su Ki-tô như thánh Mátthêu đã làm không? – tức là ngay tức khắc, đi theo Người ngay ở lời nói đầu tiên, không xin có thời gian để lo thu xếp công việc? Có lẽ Chúa Giê-su Ki-tô đã gọi Anh (Chị) Em bao nhiêu lần rồi? Nhiều lúc, bộ Anh (Chị) Em không đáp từ, như thánh Augustinô: ‘Ngày mai, ngày mai, con sẽ hoán cải’ ư? Anh (Chị) Em chẳng còn đáp như thế mỗi ngày ư? Tận đáy lòng, Anh (Chị) Em có từ bỏ mọi sự không? Có lẽ vài Anh (Chị) Em chúng ta đã không có gì để từ bỏ, giống như các Tông Đồ đầu tiên: Lúc ấy, đối với họ việc đó khá dễ dàng. Tuy nhiên, chúng ta đã không tìm kiếm sự dễ dãi và các tiện nghi ư? Điều ấy không xứng với một đày tớ của Thiên Chúa, với một kẻ, lẽ ra đã phải bỏ thế gian và tất cả mọi sự.

Ngày 22/9/2023

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXIV Thường Niên

1Tm 6,2c-12 - Lc 8,1-3

¹ Đức Giê-su rảo qua các thành phố, làng mạc, rao giảng và loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa. Cùng đi với Người, có nhóm Mười Hai. (Lc 8,1)

Bài Suy Gẫm số 200. Điểm 2: Người Thầy Phải Khuyến Khích Học Trò Có Bản Phận Giữ Đạo Cho Tốt.

Thật chẳng ích lợi bao nhiêu, nếu các thánh Tông đồ dạy cho các Ki-tô hữu tiên khởi biết các chân lý thiết yếu của đạo chúng ta, mà không tập họ hành xử như một Ki-tô hữu, cho phù hợp với nếp sống các ngài đã sống cùng với Chúa Giê-su Ki-tô. Thế nên các ngài không chỉ dạy cho họ những điều trừu tượng, nhưng còn khéo léo hướng họ đến cách thực hành.

Thiên Chúa đã chúc lành sự cố gắng miệt mài của các ngài, đến độ sách ‘Công Vụ’ kể rằng, những người đầu tiên đón nhận đức tin đã “*chuyên cần nghe các Tông đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng...*” và “*họ đồng tâm nhất trí, ngày ngày chuyên cần đến Đền Thờ*” (Cv 2,42.46). Nghĩa là sau khi chịu phép rửa tội, họ đã sống phù hợp với giáo huấn của các Tông đồ.

Thánh Phaolô, sau cuộc hoán cải, cũng làm như thế; vì sách nói rằng, sau khi ngài dạy dân thành Êphêsô, tại hội đường người Do Thái, trong ba tháng, “*ngày ngày ngài thảo luận trong trường học của ông Tyran. Cứ như thế trong vòng hai năm, khiến mọi người ở Asia... đều được nghe lời Chúa*” (Cv 19,9.10); và “*họ chịu phép rửa nhân danh Chúa Giê-su. Và khi ông Phaolô đặt tay trên họ, thì Thánh Thần ngự xuống trên họ...*” (Cv 19,5.6).

Như vậy, sau khi giảng dạy cho các tín hữu tiên khởi, điều mà các thánh Tông đồ quan tâm nhất là tập họ lại để cầu nguyện chung, cho họ lãnh nhận các bí tích, và giúp họ sống theo tinh thần đạo Ki-tô.

Đó là những yêu cầu Anh (Chị) Em phải ưu tiên thực hiện, khi triển khai công tác. Theo gương các Tông đồ, Anh (Chị) Em phải đặc biệt lo cho các học trò của mình lãnh nhận các bí tích, tạo điều kiện để chúng lãnh Phép Thêm Sức, gọi cho chúng tâm tình muốn được đầy tràn Chúa Thánh Linh và những ơn của bí tích này. Anh (Chị) Em phải lưu tâm lo cho chúng năng đến với bí tích Hòa Giải, sau khi đã chỉ cho chúng cách xưng tội cho nên; và cuối cùng, phải chuẩn bị cho chúng Rước Lễ lần đầu một cách thánh thiện, và sau đó thường đi rước lễ, hầu chúng có thể giữ gìn các ân sủng đã nhận lần đầu trong nghi thức quan trọng đó.

Ôi! Nếu Anh (Chị) Em hình dung được mối lợi lớn khi giúp các học sinh siêng năng lãnh nhận các bí tích, hầu bảo toàn và gia tăng ân sủng, chắc Anh (Chị) Em sẽ không bao giờ cảm thấy mệt mỏi trong việc dạy dỗ chúng!

Ngày 23/9/2023

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXIV Thường Niên

1Tm 6,13-16 - Lc 8,4-15

¹¹ “*Đây là ý nghĩa dụ ngôn: Hạt giống là lời Thiên Chúa.* ¹² *Những kẻ ở bên vệ đường là những kẻ đã nghe nhưng rồi quở đến cất Lời ra khỏi lòng họ, kéo họ tin mà được cứu độ.*” (Lc 8,11-12)

Bài Suy Gẫm số 14. Điểm 1: Những Tu Sĩ Thiếu Ý Chí.

Trong cộng đoàn, lời nói của Bề trên tựa như những hạt giống trong bài Tin Mừng hôm nay; đôi khi, lời nói đó được tiếp nhận bởi ba loại người không đủ điều kiện. “*Hạt giống rơi bên vệ đường*” (Lc 8,11-12): đó là lời của Bề trên được nhận bởi (1) những người chỉ có ý định vâng phục thoáng qua: họ có vẻ mến chuộng đức vâng phục; khi có dịp, họ nói về nó rất hay, thậm chí còn khích lệ người khác bàn luận nữa; nhưng nơi họ, người ta chỉ thấy cái vẻ bên ngoài của thiện chí, chứ không thấy tác dụng, vì họ cho rằng tất cả điều lệnh là quá khó. Họ không thể hăng hái thi hành và thực tế đã không tuân lệnh, đó là vì tâm hồn họ không được chuẩn bị sẵn sàng trước; và khi Bề trên đưa ra một lệnh mà muốn họ vâng lời, thì phải báo trước để cho vừa sở thích của họ.

Anh (Chị) Em có thuộc nhóm người đó không? Anh (Chị) Em có luôn luôn sẵn sàng vâng lời không? Hãy chuẩn bị tâm lòng vâng phục sao cho Bề trên của Anh (Chị) Em có thể tin tưởng mà ra lệnh cho Anh (Chị) Em ở mọi thời điểm, và thấy Anh (Chị) Em luôn sẵn sàng thực hiện lệnh truyền.